

Som i lovforslaget skal indtægter og udgifter, der ikke udtrykkeligt er nævnt, medregnes til arbejdsindkomsten.

Afgørelsen af, om en indkomst- eller fradragstype henføres til formueindkomsten eller arbejdsindkomsten, har betydning for, hvorledes skatteberegningen skal foretages.

Det må forudses, at der vil opstå behov for at optage regler om, hvorledes der skal forholdes med hensyn til andre indtægter og udgifter end de i ændringsforslaget omtalte, f.eks. nye indkomst- og fradragstyper. For at sikre, at sådanne vil kunne henføres til formueindkomsten, foreslås det, at ministeren for skatter og afgifter bemyndiges til at fastsætte regler herom.

Efter lovforslaget beskattes hver ægtefælle af sin indkomst. Dette gælder i princippet også for de indtægter og udgifter, der skal medregnes til formueindkomsten. Størrelsen af skatten for den enkelte ægtefælle afhænger derfor af, hvorledes f.eks. renteindtægter og renteudgifter fordeles mellem ægtefællerne ved indkomst- og formueopgørelsen.

Imidlertid vil ægtefællernes samlede skat normalt ikke blive påvirket af den foretagne fordeling. Dette skyldes, at der ved beregningen af skatten af den enkelte ægtefælles formueindkomst tages hensyn til den anden ægtefælles indkomst.

Den foreslåede ændring af stk. 6, sidste punktum, går ud på at begrænse adgangen til at overføre underskud til ægtefællen, når der foreligger indtægt fra udlandet. Efter ændringsforslaget afskæres de lønmodtagere, der får lempelse efter ligningslovens § 33 A for skatten af deres udenlandske lønindkomst, fra at kunne bortse fra denne lønindkomst ved opgørelsen af det underskud, der kan overføres til ægtefællen i medfør af bestemmelserne i kildeskattelovens § 26, stk. 2, 3. pkt.

Hensigten med bestemmelsen i kildeskattelovens § 26, stk. 2, 3. pkt., i dens nuværende affattelse var at forbedre vilkårene for de arbejdstagere, der fast arbejder i Vesttyskland, men bor i Danmark – de såkaldte grænsegængere. Disse mennesker bliver beskattet i arbejdslandet, Vesttyskland, der i henhold til den dansk-tyske dobbeltbeskatningsaftale har beskatningsretten til lønindkomsten.

Ved beskatningen i Vesttyskland tages der ikke hensyn til fradrag, der er indkomst-

erhvervelsen uvedkommende. Således tages der f.eks. ikke hensyn til de pågældendes renteudgifter. Dette medfører en relativt høj skat i arbejdslandet.

I Danmark bortses der som ovenfor nævnt i henhold til den indgåede dobbeltbeskatningsaftale fra den tyske indkomst, idet denne kun indgår i indkomstgrundlaget med henblik på progressionsvirkningen ved beskatningen af den øvrige indkomst.

Har arbejdstageren hele sin indkomst fra Vesttyskland og ingen nævneværdige indtægter fra Danmark, medfører dette, at han betaler en høj skat i Tyskland og ikke har en så stor dansk indtægt, at den kan rumme den pågældendes ligningsmæssige fradrag.

Dette har man søgt at bøde på ved at tillade den pågældende at se bort fra den udenlandske indkomst ved opgørelsen af, om der foreligger en negativ indkomst, der kan overføres til ægtefællen. Den del af fradragene, der ikke kan rummes i den pågældendes egen danske indkomst, kan herefter føres til fradrag i hustruens indkomst.

Baggrunden for indførelsen af kildeskattelovens § 26, stk. 2, 3. pkt., var således en høj udenlandsk beskatning, ved hvilken der ikke er taget hensyn til formueudgifter, herunder renteudgifter. Dette afspejles også i bestemmelsen gennem kravet om, at indkomsten skal være beskattet i udlandet.

Praksis omkring denne bestemmelse har imidlertid i de seneste år udviklet sig i stadig mere vidtgående retning. Dette har medført, at betingelsen om, at indtægten skal være beskattet i udlandet, i dag praktisk taget er uden selvstændigt indhold.

Tilbage bliver betingelsen om, at indkomsten ikke skal være beskattet her i landet. Denne betingelse er opfyldt, hvis indkomsten er undtaget fra beskatning i medfør af lempelse i henhold til en dobbeltbeskatningsaftale eller i medfør af bestemmelserne i ligningslovens § 33 og § 33 A.

Der er hermed blevet åbnet mulighed for, at en stor gruppe skatteydere kan anvende kildeskattelovens § 26, stk. 2, 3. pkt., uanset at bestemmelsen ved sin indførelse ikke tog sigte på denne gruppe.

Skatteydere, hvis udenlandske indkomst lempes i Danmark i henhold til ligningslovens § 33 A, kan således anvende bestemmelsen, uanset om den udenlandske indkomst er helt ubeskattet i arbejdslandet.